

gamle sindssyge fra Lolland-Falster op til Viborg. Det er jo klart, at for Familiernes frembyder det et meget uheldigt Forhold, naar de ønske at besøge deres Slægt, som er sindssyg, at de saa skulle rejse en lang Vej. Det vil medføre, at de ikke gøre det saa ofte, og det er maaske til Skade baade for Familien og for de sindssyge. Jeg skal derfor uden at komme videre ind paa Sagens Detailler henstille til det eventuelle Udvalgs Overvejelse, om man ikke langt hellere burde gaa den Vej at udvide de kommunale Sindssygeanstalter. Selvfølgelig burde der samtidig træffes forskellige andre Foranstaltninger; disse Anstalter bør i højere Grad, end nu er Tilfældet, komme under Statens Kontrol, navnlig burde Staten have Kontrollen med Personalet, der bliver ansat, med, hvem der bliver udnævnt til Læger, og i det hele taget med Ordningen af den Slags Anstalter. Ved at gaa den Vej tror jeg, at man langt billigere kommer ud over dette, og jeg tror ogsaa langt bedre. Hermed skal jeg, idet jeg anbefaler Tanken, der ligger til Grund for Lovforslaget, at skaffe bedre og mere Plads til de sindssyge end nu, anbefale det eventuelle Udvalg at tage min Tanke under velvillig Overvejelse.

Justitsministeren (Goos): I Anledning af de faldne Udtalelser skal jeg bemærke, at det jo er ganske rigtigt, at det er en betydelig Bekostning, der her er Tale om. Jeg tror imidlertid, at den er nødvendig. Fra Ministeriets Side har der ikke været sparet nogen Ulejlighed for at søge den reduceret, men man vil jo nødvendigvis kræve, at en ny Sindssygeanstalt, hvorom ogsaa her er Tale, fyldestgør alle de Fordringer, som Psykiatrien paa sit nuværende Standpunkt kræver, og det maa altid blive dyrt. Men derved er ikke noget at gøre, naar man ikke vil lade sig nøje med Indretninger, som vise sig ufyldstgørende, og som bagefter ville kræve Afhjælp, som bliver mere uøkonomisk, end hvis man oprindelig havde indrettet Sagen saaledes, at den tilfredsstillede de Fordringer, som Videnskaben stiller. Naar det bliver dyrere end ved de senest indrettede Statssindssygeanstalter, saa skyldes det jo vel mange forskellige Omstændigheder, blandt andet den, at mange Forhold, mange Ting, som faa Indflydelse paa Udgiften, ere stegne i Pris siden den Tid, hvad der jo er tilstrækkelig bekendt. Men jeg vil dernæst gøre opmærksom paa, at der jo ikke alene for denne Udgift skal skaffes Plads til de 360 helbredelige Pa-

tienter, men der skal tillige afhjælpes de betydelige Mangler, som den gamle Anstalt ved Viborg har, og som jo, hvis man ikke gaar til det her foreslaaede, ville kræve en Afhjælp paa anden Maade, som vil tage en Del af den Udgift, som her beregnes.

Jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen), der først havde Ordet, deri, at det vist af mange Grunde overhovedet er heldigt at søge Planen realiseret ved Erhvervelse af Øster Teglgård. Herfor taler først og fremmest Hensynet til den Maade, hvorpaa et større Landbrug kan komme Lægerne til Hjælp ved deres Behandling af de sindssyge, og dernæst taler ogsaa herfor det Hensyn, som det ærede Medlem fremhævede, at det jo i det hele bliver mere økonomisk, og endelig taler ogsaa herfor det, at man til en vis Grad kan gaa den Vej, som det ærede Medlem fremhævede, at gaa noget langsommere til Værks, end der kunde være Tale om, naar man vilde bygge Anstalten efter det andet Alternativ paa de Grunde, som ved Nedlæggelsen af den gamle Statsbanestation ere erhvervede for Staten — noget langsommere til Værks, siger jeg — men naar det ærede Medlem tænkte sig Muligheden af, at det kunde strække sig over en længere Aarrække, saa vil jeg dog bemærke, at det jo naturligvis er et Skøn, og det er heller ikke en præciseret Aarrække, det ærede Medlem angav, men det bliver under alle Omstændigheder jo en Overgangstilstand, som derved skal tilvejebringes, og som let kan medføre betydelige Ulemper. Man maatte altsaa under alle Omstændigheder ikke gaa saa langsomt til Værks, at denne Overgangstilstand forlænges ud over, hvad de, der skulle virke i denne Sag, maa anse for forsvarligt, dog saaledes, at man maaske derved kommer til at paadrage sig større Udgifter end ved at gaa noget raskere til Værks. I Tanken kan jeg altsaa være enig med det ærede Medlem i, at Erhvervelsen af Øster Teglgård vilde tillade, at man kunde gaa lidt mere langsomt til Værks, lade Udgiften sprede sig over flere Aar, end hvis man skal bygge op paa bar Grund efter det andet Alternativ; men alt for stærkt at urgere dette Hensyn maa jeg dog advare imod.

Den ærede sidste Taler henviste stærkt til Benyttelse af de amtskommunale Anstalter, som kunde udnyttes, mente han, i endnu højere Grad, end de ere det. Ja, jeg maa her holde mig til den sagkyndige